

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 82 (2307)

Велико Търново, събота, 9 юли 1966 г.

Цена 2 стотинки

пред Деветия конгрес на Партията

300 000 лева над плана

Напрегнатата производствена програма на Електромонтажно управление — Горна Оряховица за 1966 година вдигна на крак целия колектив. Още в началото на годината се набеляза редица мероприятия за изпълнение на плана по всички показатели. На съвещания и събрания програмата бе разяснена на целия колектив и всеки прие присърце поставената му задача.

Резултатите от борческите усилия не закъсняха. В чест на Деня на строителя колективът

изпълни производствената си програма на 118 на сто и даде надпланово строителство за шестмесечното за 300 000 лева. Напълно заслужено той бе награден от Президиума на Народното събрание с орден „Червено знаме на труда“. В благодарната надпревара достойни места завоюваха бригадите на Иван Чакаров, Недю Бурнев и Петър Пеев, шофьорите Стойко Мянов и Йордан Йорданов, автокранистът Георги Цвятков и други.

Ив. Пенчев

С УВЕРЕНОСТ

За кооператорите от ТКЗС в с. Ресен приключи едно напрегнато, ползотворно полугодие. Те положили много усилия за отглеждането на всички селскостопански култури. Сега растениевъд и животновъди правят бригадни събрания, на които отчитат резултатите и набелязват нови мерки за увеличаване на селскостопанската продукция. Макар че стопанството понесе доста загуби от природни стихии, кооператорите са уверени, че не само ще изпълнят, но ще преизпълнят производствената си програма.

Особена радост будят високите

добиви, които дават есенниците. Средният добив в бункерно тегло от ечемика за цялото стопанство е 380 килограма от декара, а планът е 280 килограма. От досега пожнатите площи на пшеницата е получено над 400 килограма зърно от декара, а бригадите на Цанко Антонов от Водолей и на Атанас Курдов от Ресен получават и над 500 килограма. Растениевъдите преизпълниха плана за ягоди с 10 на сто, за черешите с 20 на сто, а на консервните предприятия предадоха 28 тона грах вместо предвидените 22 тона.

Г. Мундов

ВЕРНИ НА ЗАВЕТИТЕ НА МАЙСТОР КОЛЮ ФИЧЕТО

НАРОДНАТА ПАМЕТ е запазила имената на стари български майстори-строители от тъмната епоха на турското робство. Легендата за майстор Мано, който си направил крила и излетял от минарето на Султан Селим — джамия в Одрин, и легендата за майстор Павел, вградил сянката на младата си невеста в устните на големия мост, който построил, са разказвани с особена любов от поколения на поколение. Между тези имена излъква с голяма сила образът на големия архитект и строител Колю Фичето. Легенди и предания за него са запазени в много села и градове на Северна България. Името му се произнася с любов и възхищение. Това отношение към неговата личност и към дейността му се дължи на големите му качества като строител.

Майстор Никола Фичето е живял и работил в епохата на Възраждането, когато се оформя българското национално съзнание и когато започва организирана борба за освобождение от вековното турско робство. Никола Фичев е вълнощавал в строежите си идеите и идеалите на народните маси. Работите му са творчески завършек на стремежа на българските строители за създаване на наша родна българска монументална архитектура. По-голямата част от тях, строители на турската архитектура у нас, са били българи. В периода на Възраждането сред тях възниква стремежът да създадат нова родна българска архитектура. Между тях имало големи майстори с чувство, усет и умение на големи архитекти. Така бил и майстор Иван Давидов, при когото бил калфа и Колю Фичето. В този момент при изграждане на нова архитектура, необходима за зараждащата се българска буржоазия през Възраждането, встъпва младият Колю Фичето като строител-творец.

Развоят на търговско-промишлените отношения през деветнадесетия век правят улицата главна артерия в живота на града. Целият град трябва да бъде оформен по новому, с нови жилищни домове, които показват

богатствата и силата на новия буржоа или чорбаджия, да разтворят вратите си за приеми. По новому е трябвало да бъде оформен и центърът със занаятчийските и търговските дюкани. Изразител на това ново става самобитният архитект Колю Фичето. Той не е имал готови модели за нито една от своите сгради, а пригажда стари форми, измисля нови. Един от шедевровете на строителната и архитектурна дейност на Колю Фичето е мостът край Бяла. Тук знаменитият майстор е бил предпочетен от турски управител пред наперения австрийски инженер. И наистина мостът, построен от Фичето край Бяла, удивлява с прекрасните си архитектурни форми. При работа неговото ръководно начало било народът да харесва това, което се прави. Затова Колю Фичето е бил и си остава истински народен майстор, най-величавата фигура в българската архитектура по време на Възраждането.

Това е строил народният любимец майстор Никола Фичето през епохата на Възраждането. И това, което е градил, е било солидно, смело, естивно и красиво, построено изключително с местни строителни форми и материали. Потомците на прочутия майстор Никола Фичето в нашия окръг винаги са се учили и вдъхновявали от примера и забележителното майсторство на този народен строител. Много са имената и сега на прочути и нови строители в днешния етап на развитие. Немзброими са обектите на отразен героичен и създателен труд на великотърновските строители по примера на своя учител Колю Фичето.

Великият син на българския народ Георги Димитров издигна лозунга: „Професията на строителя трябва да стане най-почетната и уважавана професия в нова България!“ И наистина строителните работници днес са на почет и уважение. Те имат и свой празник, който тази година е на 10 юли. В чест на своя празник на Деветия конгрес на БКП, сега навсякъде строителните колективи разгарят съревнование за преизпълнение на дадените обещания.

Жътвата на ечемика в окръга вече приключи. Сега масово се прибира реколтата от пшеницата. Успоредно с това редица стопанства бързо освобождават площите от сламата, орат и засяват втори култури. В окръга вече са засети 30 125 декара с фуражна царевича, 2550 декара с втори зеленчукови култури и 1439 декара с фуражни смеси. На снимката е показан момент от сента на втори култури в ТКЗС в с. Полиричане.

Но темпът на работата общо не задоволява. Не се създава добра организация за извозване на балите. Освен това на много места се разчита само на сламопресите, а не се предприема излизане на сламата със свободните тежки транзори. Неоправдано изостават стопанствата във Върбовка, Дъскот, Лясковец, Страница, които са засели много малко втори култури.

Г. Мундов

Първенци в жътвата

към 7 юли 1966 година

КОМБАЙНЕРИ:

1. Веселин Атанасов от ТКЗС в с. Морава, пожънал с комбайн СК-4 1514 декара есенници и овършал 432 декара зърно.

2. Георги Пангелов от ТКЗС в с. Ресен, пожънал с комбайн СК-3 1120 декара и овършал 475 тона зърно.

3. Ламби Божанов от ТКЗС в с. Алеково, пожънал с комбайн СК-3 1300 декара и овършал 332 тона зърно.

ВИНДРОУЕРИСТИ:

1. Иван Станчев от ТКЗС в с. Полски Сеновец, пожънал 2420 декара есенници.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение по-важните селскостопански работи в окръга към 7 юли 1966 г.

ТКЗС и ДЗС	Жътва на пшеница в проценти	Засади царевича на II култура в проценти
Полиричане	73	30
Обединение	70	47
Ресен	61	47
Павликени	57	92
Алеково	50	100
Масарево	44	84
Морава	39	93
Карансен	39	33
Овча могила	38	18
Ореш	33	75
Горна Студена	32	25
Долна Липница	32	21
Драгомирово	31	97
Върбовка	29	0
Козловец	28	100
Полски Тръмбеш	28	26
Дъскот	28	0
Долна Оряховица	26	10
Полски Сеновец	24	39
Джуклия	22	16
Бяла черква	20	51
Страница	15	0
Лясковец	15	0
Асеново	15	40
Страхилово	14	28
Сухиндол	14	28
Драганово	14	6
Михалци	12	20
Самоводене	8	18
Камен	7	63
Килифарево	0,2	26
Сушица	0	0
ДЗС		
Соната	32	17
Свишов	19	0
Кесарево	10	20
Златарица	3	12
Валван	2	6
Велико Търново	0	0
Церова кория	0	0
Върбово	0	—
Буйновци	0	—
Елена	0	—
Константин	0	0
Средно за окръга	24,5	31,3

ПЪРВИТЕ ДНИ

Разкриването на нови резерви — това е постоянна грижа за кооператорите от ТКЗС в с. Страхилово. През април, щом се освободиха парцелите от зеленчуковите разсади, градинарите на Никола Денев ги засаха с дини.

Преди два дни градинарите откъснаха първите узрели плодове и изпратиха на пазара 650 килограма дини. Тия дни те започват масова беритба.

Ст. Златарски

НАСТЪПИХА ДНИ И ЗА НАПОЯВАНЕТО

Падналите валежи през последните дни на отделни места в окръга успокоиха много ръководители на ТКЗС и ДЗС. Но трябва да се припомним, че валеж от порядъка на 5—15 литра на квадратен метър през месец юли е твърде недостатъчен при високото ежедневно водопотребление на културите захарно цвекло, царевича и люцерната, които на ден изразходват по 4 до 5 куб. метра вода на декара. Освен това нужно е да се знае, че през втората половина на юни и в началото на юли тази година валежите в окръга са разпределени неравномерно. В Свищовския и Павликениския район са паднали общо средно сумарно по 15 до 18 литра валежи на кв. метър.

Анализът на почвените проби в ТКЗС — Карансен, Б. черква, Михалци, Върбовка и Павликени показва 76 до 83 процента от пределната полска влагоемност, която съвсем не е достатъчна за оптималното развитие на културите. Високото водопотребление, острата нужда от вода и настъпването на критичните фази на развитието при царевичата, захарното цвекло, люцерната и другите поливни култури, налагат незабавно да се създаде необходимата организация за напояване.

Необходимо е специалисти те от ТКЗС и ДЗС да прегледат всички посеви и своевременно да направят заявки за вода пред Държавната напоителна система — Павликени и цялостно да ръководят напояването в стопанството. За поливници се ангажирват само тези, които са обучени в школите и кръжоците и които имат набран достатъчно практи-

чески опит, за да се избегне разпояването на вода и други грешки в поливното земеделие. През настоящата година трябва да се положат максимум усилия за повишаване културата на поливното земеделие и продукцията от основните поливни култури. За срочни и качествени поливници само по градинарски начин стопанствата в окръга няма да могат да се справят със задачата, ако не се използва наличната държавна техника, която не е малко, стига да се използва рационално. Наличните 207 държавни машини и инсталации са ремонтирани и комплектовани с двигатели. Блоките и културите, които ще се ползват, са определени. Опитът в нашата страна и в чужбина доказва, че държавната техника — машини и инсталации, трябва да се ползват групово. По този начин се осигурява по-лесно обслужване, с по-малко персонал, равномерност в поливането на блоковете и висока продуктивност на труда. Такава стопанства, като в Полиричане, Лясковец, Драганово, Сухиндол, Карансен, Павликени, Ресен, Полски Тръмбеш, Обединение и др., които разполагат с повече от 3 държавни инсталации, нямат причина да не използват, с максимално натоварване, държавната техника. За нормалната работа на държавната техника и за качественото извършване на поливните в стопанствата пряко отговарят специалистите, начело с главните агрономи на стопанствата.

Нека да положим всички усилия и умение за запазване, увеличаване и прибиране на така добре очертаната се реколтата от всички селскостопански култури.

НАГРАДЕНИ СТРОИТЕЛИ

По случай Деня на строителя — 10 юли Президиумът на Народното събрание е издал указ за награждаване с ордени и медали на работници от строителството. От нашия окръг са наградени:

С ОРДЕН „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ НА ТРУДА“

Стойко Георгиев Бонев, бригадир на андари-кофражистка бригада при ДСО „Стройрайон“ — Велико Търново и Електромонтажното управление в Горна Оряховица.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — ЗЛАТЕН

Георги Баев Георгиев, технически ръководител при ДСО „Стройрайон“ — Велико Търново.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — СРЕБЪРЕН

Иван Стефанов Колев, бригадир на мазаческа бригада при ДСО „Стройрайон“ — Горна Оряховица; архитект Иван Драгомиров, Драгомиров, ръководител на група в Район-

на проектантска организация

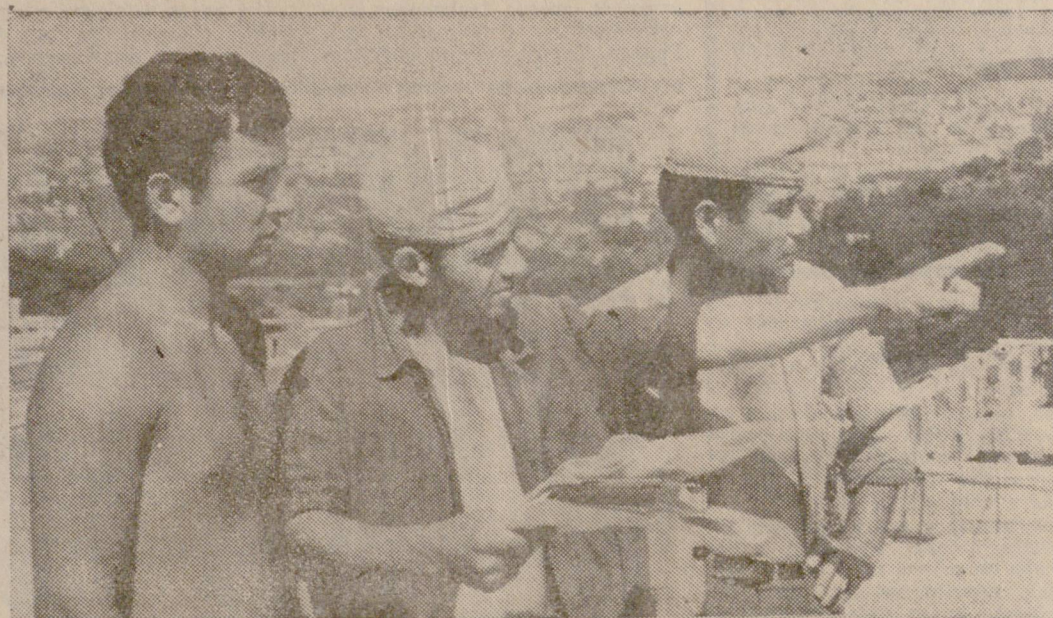
— Велико Търново.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА“ — БРОНЗОВ

Ганчо Косев Дожков, бригадир на мазаческа бригада при ДСО „Стройрайон“ — Велико Търново; Ангел Илиев Самуилов, групов майстор в За- вода за стомано-бетонни изделия „Г. Терзиев“ в Свищов.

С МЕДАЛ „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ“

Иван Петков Копанов, автомотор и председател на профкомитета при ДСУ „Специализиран район“ — Велико Търново; Николай Бонев Кърчев, началник на огнепорния цех в ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица; Иван Ганчев Златев, работник в ДКЗ „Въдлец“ — с. Бутново; Иван Атанасов Иванов, работник в цех „Странджа“ при „Строителни материали“ — Велико Търново и Ивко Николов Паунски, бригадир на шосерска бригада в ДСУ „Специализиран район“ — Велико Търново.

БРИГАДАТА НА МЛАДИТЕ

ПО ПЪТЯ профучават камioni, леки коли с леговници, поеди към Варна, автобуси с пътници, с туристи. Така е по магистралата София — Варна — щично, оживено дори и в тези знойни часове на юлското пладн.

Скоро, само през следващото лято, тук, в подножието на историческия хълм Света гора, открито Велико Търново се разстила с причудливата панорама на своята нова част, за пътниците, леговниците, туристите ще разтворят врати един чуден кът за отдих — мотел „Света гора“.

Сега той представлява още само обект „Мотел „Света гора“ и неговия единствени обитатели са строителите му. Това са десетина изпечени от слънцето жизнелюбни момчета. Това е младежката задаро-кофражистка бригада на Божко Божков.

— Божко, ела да видим колонките.

— Да разкофрираме ли? — Хей, момчета, къде е водата, бе? Ще се пукна на това слънце.

Гласовете се носят от различни краища на голямата и съвременна кокетна сграда, но десетниците не спират — умело почукват тухлата, за да легне най-добре в зида

... А имаше, които не вярваха, че младежите ще се справят, които очакваха, че ще се разбягат в жегата, от трудностите. И много трябваше да докаже дребничкият светлоок Божко, за да се осънове през 1963 година бригадата. Тогава, макар и още млад, той имаше вече едно десетилетие, прекарано по скелите. Може би това му даваше сили да се заеме да огледа младежката бригада.

Започнаха с жилищните блокове „Слънчев дом“, „Златна ве“, „12 април“, „Ракета“, „Венера“. И наистина слънчеви домове израснаха

под ръцете им. Прехвърлях се на обект „Хлебозавод“. И там не се посрамиха. А от февруари тази година са тук. Като дойдоха, само градът им пращаше в поздрав своите отблясъци в утрото и зазвезда на късния зимен ден. Започнаха с основите, а сега с на покрива.

И Илия Асенов, и Коста Гечев са от основаването на бригадата. Само едно надзвръкане в плана, едно посочване от Божко и те се залавят за работа (на снимката).

Пред 2—3 години някоя не вярваха. А младежите се оказа, че имат сили. И ето — като се обяви конгресът на Партията, това малко и дружно ядро се събра и заговори по-пряно, както си беше приседнало върху кофражистките дънки, както си беше с тихлен прах по ръцете. Комсомолците решиха: до края на юли ще предадат обекта. Сроктът наблизва. Ще устоят ли?

Тухла, хоросан, тухла... после съсредоточеният поглед на Стефан Маринов и Иван Червенков... И зидът неспирно расте.

— А трудности има... И с материалите понякога не сме добре, лошо време се случва... Но момчетата са огни — и Йордан Николов, и Илия, и Коста, дете сме вече от години, пък и по-новите Иван Трифанов, Иван Червенков... — обяснява Божко, спрял за минута.

После отнякъде подвикват. Той припва по играещата под краката му пътека от дъски — дребничък изпечен от слънцето, с изрисули от слънцето

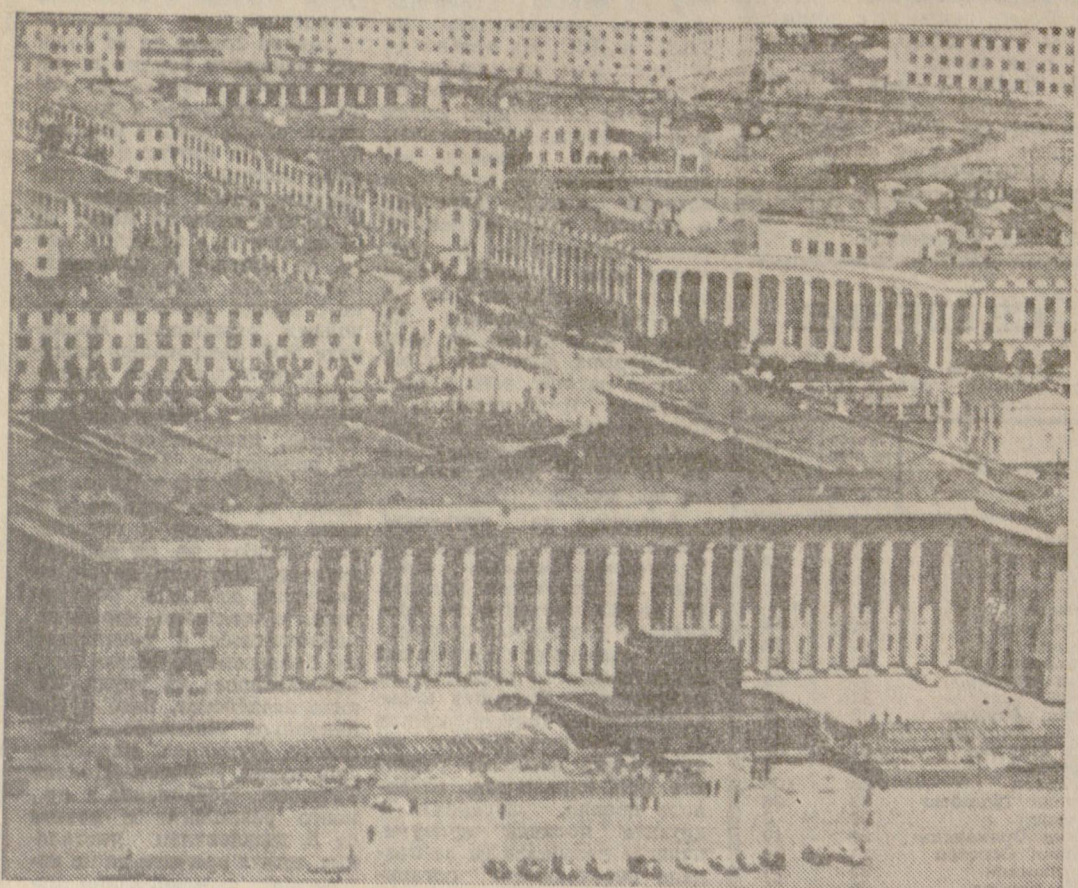
мигли и светли, добри очи Там, край винаги оживената магистрала, в подножието на Света гора, там, където Велико Търново се разстила с ветрило от многоетажни блокове и фабрични комини, се долавят и гласове, удари на арматурно желязо. И всички това съставлява една чудна мелодия. Тя звучи като вдъхновена младежка песен.

Бл. ИОРДАНОВА
Сн.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

СВОБОДНА, НЕЗАВИСИМА, ПРОЦЪФТЯВАЩА

Преди 45 години на 11 юли започна народната революция в Монголия. С нейната победа някогашната изостанала страна на скитски скотовъди се превърна в напредничава с високо развито сел-

ско стопанство, промишленост и култура. В единен строй с братските социалистически страни Монголската народна република уверено строи своето бъдеще.

„Монголският народ, Монголската народно-революционна партия и правителството на Монголската народна република виждат във всестранното укрепване на дружествените връзки и сътрудничество между Монголската народна република и Съветския съюз залог за по-нататъшните ус-

пехи в социалистическото строителство в своята страна, важен принос за укрепване единството на страните от световната социалистическа система“.

Ю. ЦЕДЕНБАЛ и Ж. САМБУ
в „Правда“, 27 февруари 1966 г.

11 юли е националният празник на трудещите се от Монголската народна република. На този ден, преди 45 години, под влиянието на идеите на Великия октомври, в Монголия се извърши революция, която представлява повратен момент в многовековната история на братския монголски народ. Движеща сила на революцията беше трудовото селячество — аратите, ръководено от Монголската народно-революционна партия. По характер и задачи революцията от 1921 година беше антиимпериалистическа и антифеодална, а главните цели — освобождаването на Монголия от колониалния и феодален гнет, образуване на суверенна, независима, народнодемократична държава.

Развитието на революцията бележи два етапа: общодемократичен (1921—1940) и социалистически, започнал от 40-те години.

Монголската народна република пръв направи преход от феодализма към социализма, прескачайки капиталистическия стадий на развитие. Монголският народ на практика осъществи ленинското учение за некапиталистическия път на развитие на изостаналите в икономическо отношение страни към соци-

ализма. През годините на народната власт монголският народ под ръководството на Монголската народно-революционна партия осъществи коренни социално-икономически преобразования, създаде съвременна многоотраслова промишленост, транспорт. Голямо развитие получи културата, народното образование, науката, рязко се подобри материалното благосъстояние на трудещите се. Със завършване през 1959 година на кооперирането на селското стопанство в цялата икономика се утвърдиха социалистически производствени отношения.

Монголската народна република встъпи в нов период на своето развитие — периода на завършване на социалистическото общество, основната задача през който е създаването на здрава материално-техническа база на социализма. През тази година монголският народ пристъпи към изпълнение на Четвъртата петилетка (1966—1970 г.).

Монголската народна република активно участва в международния живот. Тя има голям принос за укрепване единството на страните от социалистическата система, за укрепване на мира и безопасността на народите.

ЦИФРИ И ФАКТИ

Монголската народна република е разположена в северната част на Централна Азия. Има площ 1565 хиляди квадратни километра и население 1 милион и 120 хиляди души по данни от 1 януари 1966 година.

Основно в икономиката на страната е селското стопанство, в което преобладаваща роля играе животновъдството. По количеството на главни животни на един жител Монголия заема едно от първите места в света.

Религията забраняваше на аратите да обработват земята, да селят зърно. Колко далеч са отишли в своето освобождение монголските трудови хора говори фактът, че през 1965 година посевните площи в страната са представлявали 480,8 хиляди хектара, в това число 354,4 хиляди хектара са били засети със зърнени култури.

През 1965 година е пуснат в експлоатация първият етап на ТЕЦ в строящия се социалистически град Дархан,

забраняване на аратите да обработват земята, да селят зърно. Колко далеч са отишли в своето освобождение монголските трудови хора говори фактът, че през 1965 година посевните площи в страната са представлявали 480,8 хиляди хектара, в това число 354,4 хиляди хектара са били засети със зърнени култури.

В страната работят 8 висши учебни заведения, 18 техникума и 523 общообразователни училища.

Към началото на май тази година Монголската народна република поддържа дипломатически отношения с 33 страни в света.

През четири земи

— ПЪТНИ БЕЛЕНКИ —

Ил. МОНОВ

МАЛКО беше сънят ни в Карлови вари, затова едва ли не още с „отпъването“ на колата, глъчката стихна. Беше и късно. А може би това бе миг на отдалечено на едно впечатление от друг, Три страни оставаха зад нас и вървяхме към четвъртата — Германската демократична република. Пристигнахме рано сутринта в Берлин.

Берлин — източен, ето го около нас. Вече знаем много за него. Срещнахме се с неговите граждани, които добре знаят, че са на преден пост на нашия лагер. За това говори и 15-километровата масивна стена, опряла рамо о Брандербургската врата, издигната за фантастично къс срок, за да пресече провокациите на западните, на онези, които виждаме да шрапуркат оттамък а почти безцветни униформи, смадени като луджузета.

Берлин е индустриален център и град на всички висши учебни заведения, на научни и научно-изследователски институти. През войната той е бил разрушен 60 на сто. Това е паметна бележка, която още не е избеляла и предупреждава: „Хора, блетей!“

Пресичаме площад Роберт

Кох — с паметник на откривателя на туберкулозния бацил. Минаваме край Художествената академия, край Германската университетска клиника, основана преди повече от 200 години. Движим се с автобус. А то иначе и дни няма да ни стигнат. Ето Академията на науките, Крайният пруски театър. На площад „Маркс — Енгелс“ се довършва изцялата сграда на Министерството на външните работи, вляво е сградата на ЦК на Германската единна социалистическа партия, на Министерския съвет. Народната библиотека и... заградено пространство, на което преди се е намирал замък. На много места се виждат нови сгради, които са все лечение на старите рани. Пред нас е известната улица „Под липите“, запазила прелестта си, макар и лекувана. Тук вляво се стрелва телевизионна кула, която ще бъде висока 350 м. а на 200 м височина ще има кафе-салкарница...

Навлизаме в съвсем нов град с нови жилища блокове. Минаваме край Източната гара — най-голямата в Берлин, край ТЕЦ, заводи, край голямо пристанище на р. Шпрее и вече почти сме в крайния предел, където се издига величествен паметник на падналият във Втората световна война съветски войни. Това не е просто

паметник, а цял комплекс на обширна площ, в началото с две огромни камени знамена, сведени едно към друго, с коленичили под тях две камени фигури на съветски войни със снети каски и статуя на майка, гътуваща за загиналите си синове. Символи! Свети символи на подвига и саможертвата в името на една велика победа! Две алеи, с каменни саркофази край тях — толкова, колкото са съветските републики, водят към 30-метровия монумент с 12-метрова статуя на съветски войни. Тук не можеш да вървиш със спокойно сърце.

Паметникът на съветския войни край Берлин.

НА СТРОИТЕЛСТВОТО — ПЪРВОСТЕПЕННО ВНИМАНИЕ

- Планът за полугодieto е изпълнен, а лимитните обекти изостават
- Постоянно се искат материали, проекти, а не се заявяват навреме

МИНАЛАТА СЪБОТА във В. Търново се състоя пленум на Градския комитет на Партията. Обсъден беше въпросът за изпълнението на строителната програма в града. В доклада, който изнесе председателят на изпълкома на Градския народен съвет д-р инж. Недялко Калпачиев, бе направен обстоен анализ на състоянието на работата на строителните колективи. Посочени бяха смело недостатъците и пътищата за тяхното преодоляване.

През последните години строителството в окръжния град нараства с много бързи темпове. От 3 500 000 лева през 1962 година строително-монтажните работи през текущата година вече възлизат на 9 067 000 лева. Този висок темп на строителството създаде условия за въвеждане на редица нови производствени мощности, които позволява през последните 5 години промишлената продукция в града да се увеличи два пъти. Бързо нараства и жилищното строителство. От 5,65 кв. м на жител жилищната площ във Велико Търново вече достига 8,58 кв. м.

Най-голям дял в изпълнение на строителната програма в града се пада на Стройрайона. Затова работата на неговия колектив е от решаващо значение за навременното въвеждане на новите производствени мощности и срочното предаване на културно-битовите сгради. На Стройрайон район в града тази година се пада 77 на сто от общото строителство. А това означава, че в сравнение с 1965 година сега трябва да извърши строителство с 65 на сто повече.

Благодавление на непрекъснатите грижи и помощ от страна на Градския комитет на Партията, колективът на Стройрайона във Велико Търново, въпреки трудностите, завърши първото полугодие с изпълнен план. Това обаче съвсем не означава, че е обезпечена ритмичност в изпълнението на строителната програма. Стойността изпълнение на плана не съответства на графиката за пусковите срокове. От доклада и станалите разисквания на пленума стана ясно, че ръководството на Стройрайона, въпреки ясните указания, още не е преустроило работата си така, че основен критерий за изпълнението на строителната програма да бъде въвеждането в действие на пусковите обекти, а не усвояването на сред-

ства. В своето изказване началникът на Стройрайона д-р Георги Дончев говори обширно

за пречките, които срещат строителите от страна на проектантите и инвеститорите, до ставката на материали, но почти не засегна въпросите, свързани с обезпечаване на пусковите срокове. Почти подобно становище зае и ръководителят на „Жилищно строителство“ инж. Димитър Здравков. Вместо да обясни защо колективът, който той ръководи, не осигурява срочното завършване на отделни обекти, като ул. „Васил Левски“ и др., за които няма никакви обективни причини, а зависят изключително от организацията на работата, той също препоръчи известни на Градския комитет на Партията и Градския народен съвет неща.

Вземайки отношение по обсъждания проблем, директорът на Районната проектантска организация арх. Николай Сергеев съобщи, че нашата проектантска организация е една от най-търсените в страната. Че нейните проекти за сгради на ТКЗС, административни и търговски сгради и др. се предпочитат почти във всички окръзи. Във Велико Търново непрекъснато идват представители на различни организации и стопанства и настояват да им се изработят проекти. Интересът обаче, който проявяват инвеститорите, а също така и строителите от други окръзи и другите градове на окръга — Свищов, Горна Оряховица, Елена, не може да се сравнява с интереса на инвеститорите и строителите от Велико Търново. Почти каза д-р Сергеев, няма случай те да са дошли при нас, да настояват за проекти или пък да искат наше съдействие. Ние не можем да се опладем от качеството на изпълнението на нашите проекти, но ни тревожи това отношение. То е много характерно и сега в подготовката на строителството за 1967 година.

В същия дух говори и д-р Петър Яламов от плановата комисия при Окръжния народен съвет. Той съобщи, че предложението, които са направени от Градския общински народен съвет, от инвеститорите във Велико Търново, се отнасят до дребни и незначителни обекти. Няма нито една заявка за въвеждане проектирането на важни обекти. Главният архитект на града мудро предвижда въпросите. Работата на съответните органи по строителството в града в момента не отговаря на големите изисквания. Постоянно се отправят искания за материали, а не се заявяват в определените срокове, за да бъдат предвидени в планове на съ-

ответните производствени предприятия.

В работата на пленума взеха участие и заместник-председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет инж. Петко Василев и представителят на Министерството на строителите Георги Гладичев. В своите изказвания те направиха редица препоръки за подобряване ръководството на строителните обекти и във връзка с подготовката за новата строителна година.

Обобщавайки резултатите от работата на пленума, първият секретар на Градския комитет на БКП д-р Димитър Петров подчерта, че обещането на този въпрос по средата на годината ще помогне много за подобряване на работата сред строителите. Той говори за усиления на партийните организации и масовите организации по обектите и ролята на комунистите. Другарят Петров информира членовете на пленума за задачите, които Партията и Правителството сега поставят пред целия наш народ за изпълнението на строителната програма за 1966 година и изобщи за прелом в работата на строителните обекти. Сега, каза той, Партията поставя строителството като задача № 1. Както в миналото ние успешно решихме проблема за укрепване на нашата промишленост, сега Партията изисква от комunistите да застанат начело на строителния фронт. Да отидат на най-трудните обекти и мобилизират силите на всички за стопроцентовото изпълнение на строителната програма.

По-нататък първият секретар на Градския комитет аргументирано изясни становището на бюрода да се организират бригади от служители, които да отидат на работа временно по 12 дни и да помогнат за преодоляване изоставането и въвеждането на пусковите обекти в действие. Особено внимателно следва да се отдели, каза по-нататък д-р Петров, и на обектите, свързани с програмата на Общонародния комитет за развитието на Велико Търново като исторически, културен и туристически град. Въпрос на чест за градската партийна организация сега е изпълнението на строителната програма.

Пленумът прие решение, изпълнението на което ще помогне за подобряване работата в строителството и за подготовката на строителните обекти за 1967 година.

Ив. КОЛЕВ

Замънят Сицилия в Потсдам, където се е състояла историческата Потсдамска конференция.

Мястото е свято. Тук са паднали 5000 съветски войни, чийто имена се пазят в паметен свитък в мавзолея, над чийто таван ден и нощ грее орденът на победата от чист кристал и надпис: „Родината няма да забравя своите герои“.

Съветска армия! Това име трябва да се произнася с благоговение! Това подказва сърцето на посетителят тук.

В Берлин останахме още един ден. Това дълбоко впечатление ни от него — град с висока древна култура, но запомнил и едно печално недалечно минало, поел със зързани крачки към своето бъдеще.

В Потсдам бързо се стига от Берлин. По автобана колите не вървят, а летят. Впроче в ГДР, където минахме, пътищата бяха все такива „летящи“. И още нещо не може да отбегне погледа — добре облагоуредената природа.

Преди да стигнем града, виманието ни спира ДЕФА. И по площ и по оборудване това е ця-

ло градче с 15 големи ателиета, най-обширното от които има 2037 кв. м площ, най-голямо в Европа. Всичко, което е необходимо за един филм, се извършва тук, дори детайлите от декорите и костюмите. Тук се строят „квартили“, като истински...

Няма време да се сподели всичко чутно и виждано. Мерено е времето ни — само 8 дена, а ни предстои още Лайпциг, Майсен, Дрезден. Мереното време е ктиса дълга — все не стига.

Потсдам е 100-хиляден град, основан преди 700 години и е известен като резиденция на пруските крале. В двореца Сицилия от 17 юли до 2 август 1945 г. тук се е състояла известната Потсдамска конференция. Това е своеобразен замък, строен от 1913 до 1916 година, по времето на кайзера Вилхелм II, като резиденция на принца. За него били изразходвани 8 милиона златни маркки, по 4 за строителството и за вътрешната му уредба. Една ли му е било тясно на този принц в 176 помещения. Не е

безинтересно да се припомним, че когато се е обзавеждал дворецът със съвременен разкош и удобства, това е времето на Първата световна война, а която загиват повече от 1 800 000 немски войници, а в страната над 500 000 души, позачето деца а стари, умрели от глад и студ.

Сега, в условията на ГДР, дао-

решият е превърнат в музей и тук, където се е състояла историческата конференция, идват посетители от всички краища на света. Характерно в архитектурата на замъка е, че нищо в него не се повтаря, дори всеки камък има своя физиономия.

Берлин. Брандербургската врата.

Никола Христов Габровски

(По случай 45 години от убийството му)

Началото на социалистическото движение и създаването на Партията са свързани пряко с името на Димитър Благоев. През този период най-близък съратник на Благоев е Никола Габровски. Никола Габровски е роден в гр. В. Търново на 6 септември 1864 година. В родния си град завършва основното си образование, след което заминава за Русия, където завършва гимназия. Висшето си образование получава в социални науки, завършва в Женева — Швейцария. През всичкото време, докато той е ученик в Русия и студент в Швейцария, живее сред революционно настроени руски младежи. През 80-те години на миналия век започва да се разпространяват сред руската младеж главно от Плеханов идеите на научния социализъм. По същото време младежите се увличат и от прудонизма и анархизма. Всичко това се отразило на младия Габровски и, завършвайки се в Родина, той се залавя с разпространението на тези идеи, като основава дружество с името „Нов живот“ и написва своята брошура „Нравствената задача на интелегенцията“. Срещата на Благоев с Габровски изиграва решаваща роля за идейното укрепване на Габровски. Още в първите си срещи те двамата стигат до решението да се присъединят към БКП. Така Габровски се явява един от организаторите на Първата социалистическа сбирка в България и на Бузуджанския конгрес.

След Пловдивския конгрес на Партията той е определен за редактор на първия партийен вестник „Работник“. Стамболовото правителство използва като мотив написаната от Габровски статия „Родни ни се царци“, за да го даде под съд и осъди на две години затвор. В статията се излага отношението на Партията към монархическия институт и се разобличават буржоазните партии, свързани с двореца. При разглеждането в 1903 г. Габровски минава на широко социалистически позиции. Идеята подготовка, която той имал, и честното му отношение към интересите на работническата класа го заставят през 1914 г. да се върне в работата на Партията на тесните социалисти, като излиза в страниците на вестник „Работнически вестник“ с декларация, която разобличава продажливата роля на широките социалисти.

Със своята политическа дейност Габровски заема видно място в редиците на Партията. Още като студент той присъства на Първия конгрес на Втория интернационал. След това е избран за член на Общия съвет на Партията и редактор на в. „Работник“. На Третия извънреден конгрес е избран за делегат на Цюрихския конгрес на Втория интернационал. Габровски е първият народен представител на Партията. Той е първият човек, произнесъл реч в Народното събрание от името на работническата класа. След завръщането му в Партията през 1914 година е избран за народен представител в XIX и XX Народно събрание. Като общински съветник той защитава интересите на градската беднота. В същото време се занимава и с разобличаване дейността на врангелистите в България. Свързването на Габровски с Партията на работническата класа голямо му научна и идейно-политическа подготовка, активната му политическа дейност и организаторски талант го правят много популярен сред трудещите се. През целия си живот той се бори в защита на интересите на Партията и трудещия се народ, против буржоазно-напистическото строителство.

На 11 юли 1925 година наемен убиец разстреля пламенния партийен деец Никола Габровски.

Н. БОНЕВ

Берлин. Брандербургската врата.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СТРОИТЕЛИ!

ГОСТУВА НИ
ВЕСТНИК

Великотърновски
СТРОИТЕЛ

НА ПУСКОВИТЕ ОБЕКТИ

НА 10 ЈУЛИ тази година целият наш народ ще отдаде възхвала и чест на създателя на строителните работници. Определението на такъв ден от Партията и Правителството е израз на всенародна признателност към авангардната роля на строителния работник в изграждането на социалистическото общество у нас. Това голямо отличие и чест работниците от строителството спечелиха със своя героичен труд. И може би резултатите от труда на никоя друга професия не се радват на такава дълговечност, както делото на строителските ръце.

Навсякъде по затрупаните пътища на историята се виждат трайните пътища от минатите дери на българския строител. Времето е превърнало в прах много творения на природата, ала е било безсилно да унищожи създаденото от ръцете на строителя. Чрез ръката на самоукия гений Колю Фичето, на неговите ученици и следовници, българският строител изплете именната дантела на моста над реката край Бяла, изгради моста на Хаджи Николи във Велико Търново, създаде неповторимите разби, игривите архитектурни форми в Арбанаси, Трявна и много други.

Строителят познава не само сладката радост на творчеството, но и горчивината на капиталистическото грабителство. Той превъзвеше гръб под тежестта на пълния с тухли самар. Със своята пот гасеше вярта, замесваше бетоноз. От ранна утрин до късна вечер строителят се катереше по скелето. Пиронът често бе поскъп за предприемача, отколкото живота на работника. Ала не беше в характера на строителя да скръсти ръце и да чака милост от господаря. Мъките и телпата предизвикаха гняв и омраза към света на капитала. Наведо с другите отряди на българската работническа класа, строителите също изковаха своя професионална организация и още през юли 1912 година се събраха на своя първи конгрес. В историята на нашия профсъюз има не един случай, когато строителите са влизали в жестока схватка с експлоататорите-капиталисти.

Победата на социалистическата революция на 9 септември 1944 г. доведе до коренно изменение в положението на нашата работническа класа. Тя стана господства-

ща ръководна сила на нашето обществено развитие. Строителите заемат един от главните сектори на народното стопанство. На тях Партията и народното Правителство поверяват огромни материали средства и от това, как се оползотворяват тези средства, много зависи строителните обекти да бъдат по-евтини и по-трайни.

Дойде времето, когато строителя вече се прощава с праядовското чукче. Зидарят се превръща в монтажник на панели, строителят възкачва багера, кулокрана, булдозера — той става механизатор. Пред него се откриват необятните простори на науката и техниката. Младите с голяма енергия се втурват към училищните стаи и аудиториите, за да станат след това висококвалифицирани инженери и техници — утвърдени ръководители на най-сложни строенни. Огромен капитал е голямата армия от първенци в строителното производство — най-добри в професията, ударници и много бригади за комунистически труд. Бригадите за комунистически труд са всекидневни школи, където работникът се учи на високопроизводителен труд, където систематично се изтъргват остатъците от миналото в съзнанието и израстват съзнателни личности, строители с висока култура. Такива строители и цели колективи можем да срещнем във всички наши стройрайони, пътно-строителство, проектирането, керамичните предприятия и драгажния флот.

Денят на строителя тази година ние ще чествуваме няколко месеца пред най-голямото събитие — Деветия конгрес на БКП. Нашите колективни работят с особено вдъхновение, за да ознаменуват тези дни с най-високи трудови успехи.

Нека ни е честит празникът и този ден всякога да ни напомня за нашия синовен дълг към социалистическото ни Отечество. Нека всеки от нас, здрав и силен, с още по-голямо въодушевление се труди за благото на нашия народ, за разцвета на хубавата ни Татковина.

Тодор ПОПОДОРОВ
председател на ОКПС на работниците от строителството и строителната промишленост

Енчо Денев е първенец в Окръжното състезание за „Най-добър зидар“.

В НАДПРЕВАРА С ВРЕМЕТО

ЕДИН голям строителен колектив, под техническото ръководство на Иван Драганов и опитния бригадир Станислав Шомев, се е заел с изграждането на новия керамичен завод за куха зидария край гара Бутово. От сутрин до вечер хората и машини са в трудова надпревара и битка с времето.

Най-първите помощници на строителите са механизаторите от Управлението за строителна механизация във Варна, дошли в помощ на този срочен обект. Старият багер на бай Асен и Гошо покорно наведна стрелата си и помага на строителите в тежкия монтаж на седем метра под земята. На повече от 17 декара площ, с

А. АЛЕКСАНДРОВ

По случай Деня на строителя, по инициатива на комсомолската организация при Доминтернат „Дяно Стефанов“ в Исперих, ДСУ „Пътни строенни“, район — Велико Търново, обяви своето шефство над възпитаниците. В края на миналия месец група от 180 възпитаници и възпитатели бяха в района за тържеството по случай сключването на договора.

На организираната среща ръководителят на района Димитър Димитров запозна гостиите със задачите на предприятието и изпълнението на плана за пътното и мостовото строителство.

Най-големият обект по плана на района за тази година се намира при вас — каза той — Това е пътят „Исперих — Дулово“, на който, според съвместния ни договор за шефство, вие ще имате възможност да дадете своя принос чрез лично участие в проектираната бригада за залесителните работи — заключи др. Димитров.

В отговор на приветствието директорът на интерната др. Маринов и група ученици обща част на името на колектива да дадат по 5 трудови дни, да организират бригада за засаждане на 4000 дръвчета край новостроящата се път, да осигурят помещение за ползуване, складове и др. за нуждите на обекта. След това за показан отличен успех и добра дисциплина бяха наградени 20 ученика. Възпитаниците при Интерната изнесоха на края литературно-музикална програма.

Г. ХАРАЛАМБИЕВ

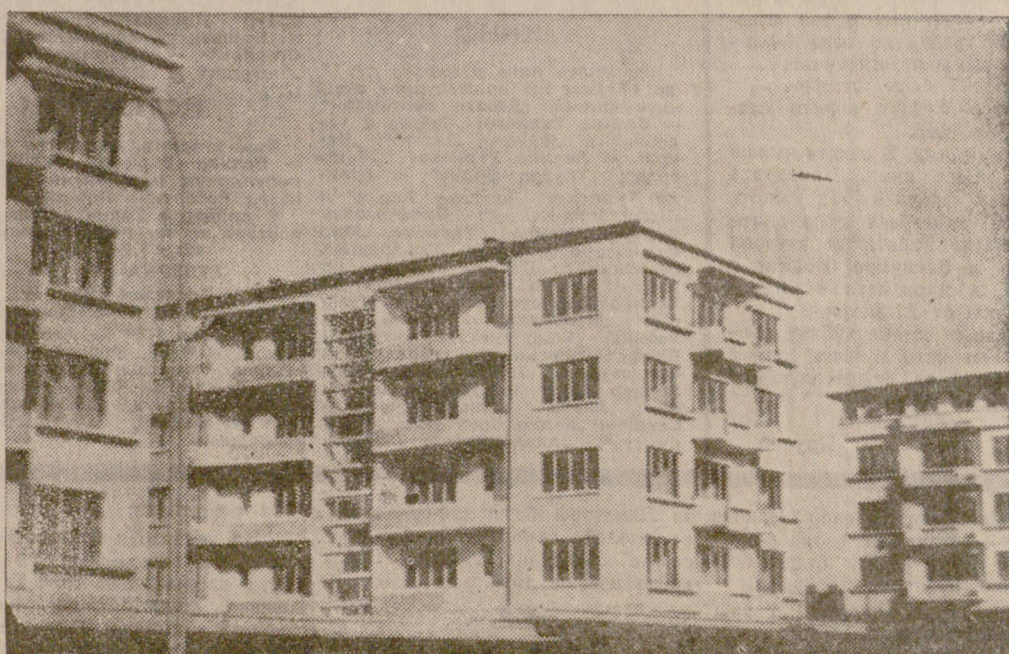
175 000 ЛЕВА НАД ПЛАНА

Когато човек помисли, че е излязъл от пределите на Горна Оряховица, зад завоя, току до самия път, грабва погледа му една интересна панорама. Тя е на Строителното промишлено предприятие.

Тук работи колектив, който с творчеството си и трудовете си деда привлича вниманието. В чест на Деня на строителя той произведе стоманобетонни елементи за 175 000 лева над плана. Само за промишленото строителство са осигурени 1234 куб. м различни конструкции, 216 куб. м елементи и др. — все в повече от плана.

В благодарната трудова надпревара в чест на своя празник и идващата Девети конгрес на любимата Партия начело е Втори участък, с ръководител Петко Денев.

Н. БОЖКОВ
от Обществаната редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица

Слънчеви жилищни домове в Ласковец, дело на горнооряховските строители.

СРЕД ПЪТНИТЕ СТРОИТЕЛИ

Тази година беше значително подобрена работата по воденето и отчитането на съревнованието, организацията на труда и качеството изпълнение на пътно-строителните работи. Добри успехи в това отношение постигнаха асфалтовите бази и районните пътни служби.

Базите в Шеремета и Бяла черква, в Свищов и Камен са в благодарно социалистическо съревнование помежду си, а Окръжното пътно управление е в другагска надпревара и взаимомощ с управлението в Ловеч и Стара Загора. Денят на строителя колективите посрещат с високи трудови успехи и изпълнение на дадените обещания. В редиците на първенците са 70 ударници, 22 „Най-добри в професията“ и 11 образцови служители.

Социалистическото съревнование сред пътните строители ще продължи с още по-голяма сила в чест на Деветия конгрес на БКП за още по-големи трудови успехи.

М. КЪНЧЕВ

ПО ПЪТЯ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС

които се преместват и монтират последователно на всеки етаж, инвентарно метално решетъчно и тръбно скеле, телескопни стойки с металически напречници, малки хаспели за довършителни работи, дубарбани автоматични хаспели, машини за изправяне на кангални връзки и др.

Постоянно и упорито се внедряват с успех и някои новостии при подготовката и изпълнението на армировачните работи. Всички арматурични дворове към стройрайоните разполагат с машини за студено приципване на бетонна стомана, както и инсталации за нейното силново калиброване. Заменя се конструктивната арматура от 6.5 мм със студено изтеглена тел. Всички бигли в Стройрайон — Велико Търново се приготвят машинно с наличната към арматурични двор на Стройрайона автоматична бигларка.

През тази година строителите от Велико Търново имат по-

добрен и по отношение разрастването и разширяването на рационализаторската дейност. При план за годината да се внедрят 55 рационализаторски предложения с икономически ефект 105 000 лева, само до края на юни т. г. са постъпили вече над 120 предложения, от които са одобрени и вече се внедряват 36 с над 75 000 лева изчислен годишен икономически ефект.

Между тях влизат подмяната на плоските покриви тип „Бетонна керемидна“ с плоски покриви при наклон от 10 до 15 градуса, покрити с едноулейни керемиди. На 6 училища в окръга са подменили покривите конструкции. Първоначално предвидени им по проект покривни конструкции с поводи гредички и плънени тела от стуробетон са подменили с поводи панели с цилиндрични кухини — 6-метрови по съветската номенклатура, които са преизчислени и допълнително нагледни 24 местните условия.

Общият икономически ефект, който ще се реализира след цялостното внедряване на предложените до края на годината, е за 39 100 лева.

По предложение на техническия ръководител Любен Мартинов и инвеститорския контрол Цаня Цанев се промени детайлът на решетките над ангелите дворове на обекта „Народен театър“ във Велико Търново, следствие на което е реализирана икономия от 6242 лева.

През тази година по предложение на рационализаторски колектив се заменят фасадните панели по номенклатурата 2—63 от керамзит-перлитобетон с керамични. Качеството на новите фасадни керамични панели за едропанелните жилищни блокове, които са експериментирани вече, е много по-добро в сравнение с предвидените по първоначалния проект. Освен това, те имат и по-ниска стойност с около 12 лв. за един елемент. В панелите се влага

традиционният материал керамика, чинто топло, звукови и влагоизолационни качества са изпитани от дълговеменното приложение в практиката.

Статическото действие и технологията на производството практически са проверени с направата и експериментирани на такива елементи в Строителното промишлено предприятие — Горна Оряховица. С керамични фасадни панели в настоящия момент се изграждат вече втори едропанелни жилищни блокове във Велико Търново. Освен тези предложения, на останалите обекти от системата на организацията се внедряват и редица други, които спомагат за изпълнението на плана по основните му показатели.

Постигнатите добри резултати досега дават основание да се вярва, че в чест на Деветия конгрес на БКП, годишният план по рационализаторската дейност на организацията ще бъде изпълнен още до края на деветмесечното.

Д. КОСЕВ
зав. рационализации при ДСУ във Велико Търново

Новият цех за железобетонни траверси при завод „Георги Терзиев“ — Свищов.

СТАРИНКАТА И СЪВРЕМЕННАТА АРХИТЕКТУРА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Владимир Илич Ленин се занимавал подробно с въпроса за културното наследство, включващо и архитектурата. Той е подчертавал, че действително ценното художествено произведение обективно изобразява или изразява своето време, отразява прогресивните и хуманни идеи на епохата и определя пътя на следващите поколения.

Архитектурата в старинната част на окръжния град с ярки бои рисува възхода, надеждите, стремелите, затрогващата чистота на идеите и високите естетически изисквания на българското възрождение. Велико Търново — неповторимо съчетание на чудна природа със свършеното майсторство на българина-строител. Геният на талантливите народни майстори е постигнал живописната хармония между град и природа — при осъждан площ и големи стръмнини е създаден с максимална художествена и конструктивна целесъобразност уютен и удобен за човека. Вървеш по стръмните калдъръмени улици, съзерцаващ надвисналите, вкопчили се във високите скали къщи и ти се натрапва мисълта, че не човекът, а нуждата е чертала фантастичните планове.

Във Велико Търново и Великотърновския край е работил и изградил прекрасни архитектурни творения майстор

Колю Фичето. Той внася нови образи и детайли в своите сгради, църкви и мостове и създава родна, възрожденска архитектура, разказваща за прелестта и величията на тази епоха. Забележителни неговии постройки са „Николихан“, старият конак — опожарен и реставриран, църквите много жилищни сгради.

Историческите хълмове Царевец и Трапезица пазят голяма част от останките на куловата, дворцова и гражданска архитектура на средновековния град. В наши дни тя ще бъде разкрита, основно проучена и частично реставрирана.

Проучвайки и усвоявайки голямото културно наследство ние трябва да създадем нова жизненост на търновската архитектура — красива и удобна, достойна за славното минало, героичното настояще и светлото бъдеще на Великотърново. В редица новостроени обществени и жилищни сгради съвременната архитектура е направила първи стъпки по този път. В близка бъдеще новите територии на града ще се превърнат в жилищни квартали, обградени от зеленина и цветя, украсени от слънчева архитектура, от вярата на техните обитатели в утрешния, още по-прекрасен ден.

Ж. ДРАГОМИРОВ

Най-добрите мазачи в републиката

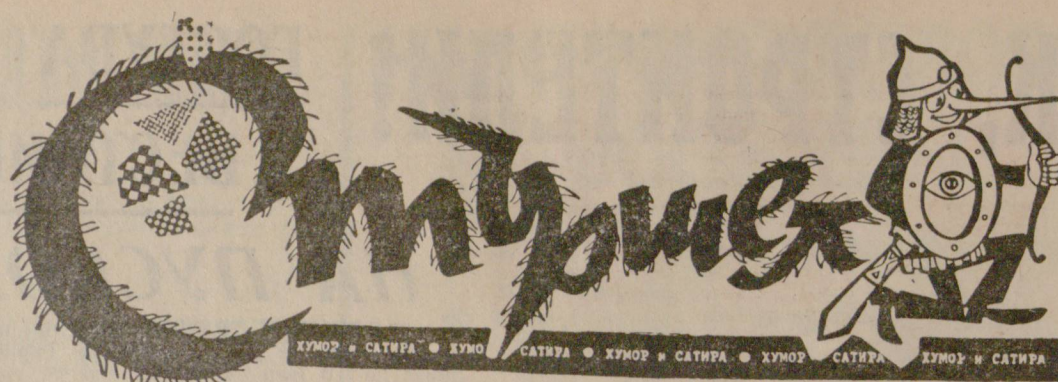
По инициатива на Милистративния комитет на Профсъюза на строителите и Централния комитет на Комсомола на 28 юни във Велико Търново Дочев от ДСО — Русе състоя републиканско състезание за определяне на най-добрите мазачи в Републиката. Доминиците от ДСУ — Велико Търново бяха направили немалко, за да посрещнат първенците-мазачи от зоналните състезания. Да премерят своите сили и майсторствата си тук бяха дошли прославени мазачи от Русе, Бургас, София, Враца, Варна, Пловдив и Плевен.

Повече от шест часа продължи борбата за първото място. Привечер гладко измазаните жилищни апартаменти посрещат комисионите и гостите. Радостни са и резултатите. Младешките се нареждат канто следва: Митко Димитров от

ДСО — Бургас — 479,19 точки, Славчо Грънчарски от ДСО — София — 452,36 точки, Светозар Маринков от ДСО — Враца — 441,88 точки и Дончо Дочев от ДСО — Русе — 414,09 точки. Мазачите над 30-годишна възраст се класират: Иван Георгиев от ДСО — Варна — 467 точки, Яким Якимов от ДСО — Пловдив — 451,44 точки, Стоян Томов от ДСО „Софстрой“ — 439,22 точки и Иван Христов Симеонов от ДСО — Плевен — 415,84 точки.

Тази среща допринесе много и за взаимното опознаване на строителните работници от страната. Разменили бяха дарси и сувенири. Много са признателни за приятелство и помощи за още по-големи трудови успехи в чест на Деня на строителя и на Деветия партиен конгрес.

Александър РУСЕВ

ПО ПОЛЯТА РОДНИ, ХЛЕБОРОДНИ

Виновно е лятото и туй то. То лято ли е като лято? Като започнаха онези ми дъждове, та на мнозина ръководители на кооперативни стопанства се пристори, че есен идва. Много от тях по-забравиха, че жътва трябва да жънат, хлеб народен да приберат. И като позабравиха, решиха да се поотпуснат малко. То и сега тук-таме превалива, ама не бива да ни смущава и работата по полето да затруднява. Времето си е време, пък жътвата си е най-отговорната селскостопанска кампания. А щом е такава, трябва нормално и в ускорен темп да се работи. Така правят реценции и павликеници, в Обединение, Полигранце, пък и другите дават хубав урок на останалите. Затова им Стършел ръкопляска.

Хубав урок преподават, ама кой ли ги слуша. Особено пък белочерковци, като че ли хич не ги е еня. Не признават просто виндоуерите, не ги имат за машини. А пък савомоводчани до зачера бяха похънали едва две и половина на сто от шпеничените си площи. На

Стършел му бе докладвано, че от наличните шест виндоуера, там работи само един. Но по време на командировката си Стършел се убеди, че не само белочерковци и савомоводчани заслужават като похвално едно жило. Прииска му се да изпрати и по едно по-малко жилце и в Дяско, Михалци, Полски Тръмбеш, та дано стресне ръководителите и ги подсети за по-усилен темп в жътвата и по-добро натоварване на комбайните и виндоуерите.

Тук-там, за смях и срам, Стършел видя много смешни неща. Докривя му много, че житото на много от площите се разпилява. А разпиляе ли се само 0.5 на сто от зърното в окръга, означава толкова жито, с колкото може да се натовари един цял влак от тридесетина вагона. Домъчня му и като видя, че не навсякъде сламата веднага след жътвата се балира.

Стършел констатира, че в залесения по другото ръководителите в много от стопанствата не организирват засяването на вторите

култури върху напълно освободените площи. А много нещо има да се сее. Само фуражната царевична трябва да възлезе на осемдесет и две хиляди декара. А не са засети даже десет хиляди. Сви се стършеловото сърце от болка, че в кооперативите в Долна Липница и Върбовка не е засят нито един декар с фуражна царевичка. А всичко за целта има — и площи, и машини, и условия. Едно само липсва — организация няма.

Докривя много на Стършел, като видя толкова много освободени площи, които няма да се сеят с втори култури, да си стоят непоплатени: ни подметка им се прави, ни с дълбока оран се орат.

Стана дума за организация, та се сетихме, че тя е нужна и другаде: нали оковане трябва да се прави, борба с вредители да се води. А и зеленчуци и овошки трябва да се берат. И бързо да се приключи с тревните фуражи — което също много важи!

„Улица във Велико Търново“ — Лалю МИНКОВ

НА ПРАЗНИКА НА СПОРТНАТА МЛАДОСТ

ВЕ ЛИКОТЪРНОВСКИТЕ МЛАДЕЖИ — В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

София, 8 юли (По телекса, специална кореспонденция за вестник „Борба“)

Вече седмица столицата живее под знака на най-голямото спортно събитие — прегледа на спортната младост. По игрища, стадиони и зали кипи невиджана по своите мащабни борби в различните спортове на хиляди младежи и девойки, дошли с непреклонната амбиция за най-добро представяне на своя празник. И колко трепет и възбуждение носи всяка среща!

Един спорт все повече си проваля широк път сред девойките. Това е художествената гимнастика. Това бе ярко показано и тези дни на прегледа. В залата на бул. „Сливница“ са си дали ореша най-добрите гимнастички от цялата страна, които вече два дни поред, под аплодисментите на зрителите ваят прелестните си упражнения, изтъкани от хармоничност, финес и красота!

През първия ден МОМИЧЕТАТА С ЕМБЛЕМАТА НА БАЛДУИНОВАТА КУЛА

предизвикаха възторга не само на публиката но и на останалите състезатели. Четворката на Велико Търново — Красимира Панайотова, Грета Ганчева, Живка Велева и Ценка Янкова показа, че са най-добре подготвени състезатели. Апогей на тяхното преизпълнение бе изпълнението им на волното ансамблово съчетание с лента, което бе истински спектакъл. И заслужено — първото място в крайното класиране. Но не само отборната им победа заслужава похвала. Още по-малко започна състезанието, веднага пролича отличната подготовка на три от четирите момичета. Грета изглеждаше, че ще грабне шампионската титла. Но смущението не я напуснаше и при играта с възвене за момент го изпусна, а с това загуби и първото място. Но веднага след нея бе другата представителка на Велико Търново — черококата Красимира, която се бори „по мъжки“ и застана на най-високото стъпало, а с това завоева и златния медал. Сребърния медал получи Грета Ганчева. На пето място се класира

Живка Велева. Един чудесен успех!

Особено радостен за момичетата бе днешният ден, когато заедно с медалите те получиха и специалната награда на Централния комитет на Комсомола „За най-дисциплиниран отбор“, а тяхната треньорка получи специална грамота.

ПРИ БОРЦИТЕ И...

В огромната зала „Чавдар“, на седем хиляди мерика сили, впечатлиха хиляди, повече от 800 млади майстори на свободната борба. Сред тях бяха и съставите в различните възрастови групи на В. Търново. Сред тях най-добре изявиха своите сили юношите-старши възраст. Те взеха третото място в класирането, а най-тежният и най-силният от всички — Д. Неков от отбора на В. Търново, се окичи със златния медал. Ст. Христов спечели сребърен медал, а И. Карапанов — бронзов. Сред младшата възраст Г. Димитров бе втори в своята категория, а Ш. Хасанов — трети. Тук отборът бе четвърти. При първонегите отборът се класира шести, а най-малкият борец Кр. Цветанов се окичи с бронзов медал.

...ВОЛЕЙБОЛИСТИТЕ

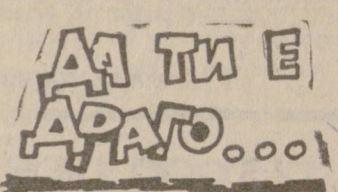
Недобра се представят волейболистите. Тяхната игра е много добра в защита, липсват груби грешки и в нападение. Но си нямат все нещо не достига за победата. Така бе и тази сутрин, когато отборът на В. Търново загуби от Ст. Загора с 2:3.

Пред входа на физкультурната палата има едно огромно табло, на което ежедневно се нанасят резултатите от определените дисциплини. Тук най-ярко се вижда борбата между 41 отбора от страната. За чест на старопростолия град, неговите млади спортисти са в челото. Вчера те бяха седми, тази сутрин заварихме нова промяна — 326,2 точки, а срещу мястото е написана цифрата 3.

Кирил ЗАХАРИНОВ спортен редактор в ВТА

Кар.: Хр. ВЕЛЧЕВ

Кар.: Хр. ВЕЛЧЕВ

Имахме малка горичка до нашето село Върбица. Тя нч беше надеждата.

— Горичка, — казваха радостно селяните. — Хубаво нещо е гората. Да ни е жътва и здравя!

— Гората — казаха от управата — е направо развълнуван на гъсеници. — Повече не може да я тършим в близост до селото. А и без друг ни трябва нови обработваеми площи.

Гората беше изкоренена... Сега на същото място има бостан.

Насред селото имаме тристагодишен кавак. Трима души не можеха да го обхванат. Всяка година по десетина щъркелови семейства свиваха гнезда в клоните му.

— Загрозва селото — казваха от управата. — Заема голяма площ, пък и тия щъркелови гнезда по него — неестетично и нехигиенично.

Кавакът беше отсечен. Много хубави корита станаха от него.

Имаме река. В реката имаме риба. Сега няма. Направиха някаква фабрика над селото. Оттам изхвърлят отпадъците в реката. Рибата се изтърви бързо и безшумно. Водата е черна, а мирюзата й умъртвява кон от 22 метра.

Иначе си имаме хубава природа, но като гледаш как я пазим, да ти е драго да се ядосваш.

М. Крушев

РАЗШИРЕНИЕ НА СКЛАДОВЕТЕ

Справочник * на читателя

КИНО

Градските кина в окръга от 11 до 17 юли ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Сватба с усмивка“ и „Фанфан Лалето“ — Икра; „Велико Търново“ — Само гърх; „Трудов фронт“ — Велико Търново; „Джузепе Верди“ и „Нормандия-Неман“; „Профсъюзно кино — Велико Търново; „Мир на новороденото“ и „Прозрение“; „Картини от Цейлон“; „Химия на небето“; „Литно кино „Космос““ — Велико Търново; „Фанфан Лалето“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Убийство по поръчка“; „Профсъюзно кино — гара Горна Оряховица“; „Приключенията на Вернер Холт“ и „Кой какво може“; „Алено Константинов“ — Свищов; „Калин Орелът“ и „Усойница“; „Академия“ — Свищов;

„Влюбените велосипедисти“; „Модерен театър“ — Павликени; „Къор олу“; „Гората на обесените“ и „Простестна и изоставена“; „Христо Ботев“ — Лясковец; „Господинът“ и „Инспекторът“; „Христо Ботев“ — Елена; „Момичето в траур“; „Призоваваният не се яви“ и „Къщата на спомените“; „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Виелица“ и „Поразяващата ръка“.

КОНЦЕРТИ

Във вторник, в Летния театър — Велико Търново, концерт на популярния италиански естраден певец Робертино Лорети.

В сряда, в Горна Оряховица, повторение на същия концерт.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Последен кръг от първенството 1965/1966 година

Локомотив (ГО) — Левски, Венковски — Етър, Кърпачев — Септември, Чардафон-Орловец — Чавдар, Локомотив (Рз) — Спартак, Гигант — Снегавица, Локомотив (Мз) — Миньор, Ст. Костов — Добруджа.

Държавно автомобилно предприятие

Клос Грявна

приема на работа: шофьори на товарни автомобили, кондуктори, кондукторки и сервизни работници.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справка: „Личен състав“

151)

Лозе отказал да приеме отново Хенрих, а когато се свързал с него по телефона, той казал с насмешка:

— Да, обещах да ви помогна. И изпълних своето обещание: помогнах на ариец да се освободи от позорната го грижа за еврейна.

Хенрих избухнал с такива отчаяни заплахи, че на Лозе не оставало нищо друго, освен да вземе съответни мерки. Още същата вечер, едва Хенрих излязъл на балкона, и от покрива на съседното здание някоя стрелка. Куршумът попаднал в рамото. Билейки човек разумен, Лозе представил Хенрих за награда като участник в ликвидиранията на група латвийски партизани, а когато здравето на ранения позволило, го изпратил със санитарен самолет в Берлин.

В санаториума за есесовци Хенрих бил в самота. Командировката в „Щаба Вали“ с цел за реиниция му издействувал Вили Шварцкопф, надявайки се, че тя ще върне на малко компрометирания му племенник мянгалото положение в обществото.

Разбира се, заради своето сподобяване Вили Шварцкопф отдавна можеше да намери начин да се отърве от племенника, но имаше едно обстоятелство, с което той не можеше да не се

считал. Хитлер беше маниаки подозрителен и на нито един свой сподвижник не вярваше до край. На един от тържествените обеда при Хитлер присъствувал и Хенрих. И както е бивало и на други приеми, той и тук се напил и се държал необикновено разпуснато.

Хитлер, обърнал внимание на шума, вдигнал от Хенрих, впечатли в него разярен поглед. На стъпала дозвеща тишина. Хенрих, уплашено и жалко мигащо, погледнал към фиорера, неочаквано лениво се усмихнал, потрял очи, поставил глава на рамото на съседа си, измърморил нещо и... задрямал.

Хитлер внимателно се измъкнал иззад масата и съпроводен от двама грамадни телохранители на пръсти се приближил до Хенрих. Като му погледнал лицето, той изведнаж радостно се

усмихнал и с движение на ръката заповядал на всички тихичко да преминат от столовата в залата.

Тук фиорера, както и сам се надидал, очаквали почтителни и възхитени поздравления. И как не! Той така великолепно демонстрирал своя необикновен талант на хипнотизатор! И фиорерът бил щастлив: тези похвали му били необходими след разгрома на армите на вермахта край Москва.

За това, че Хенрих се явил на приема вече мъртво пиян и няколко чаши коняк били напълно достатъчни, за да го приспят, знаел само Вили Шварцкопф. Но случаят с Хенрих окрилял Хитлера: той още повече повярвал, че притежава есатинския способност да подчинява на себе си волята на хората. И впоследствие той не един път благодарно се осведомявал за племенника на Вили Шварцкопф,

твърдейки, че именно такива тънко чувствувачи своя фиорер армий могат да му бъдат безгранично предани.

Поради това Хенриха сякаш пазеше някакво священо табу. И той можеше да си позволява постъпки, за каквито нацисти, заемащи много по-значителни постове, отдавна биха заплатили с кожата си. Даже и чичо му трябвало да се съобразява с това.

Впрочем от всичко това на Йохан Вайс беше известно само едно: Хенрих Шварцкопф, независимо от разулания живот и безнаказаните постъпки, благодарение на неговите, беше приет в „най-добрите домове“. И все пак, както се изясняваше в разговорите с него, считаше се с нещо дълбоко оскърбен, измамен и доловен, че не веднаж вече безцелно рискуваше своя живот, като човек, изпълнен с отчаяние, се връщаше към живота, доведен до последна степен отчаяние.

Убедил се в това, Вайс можеше, разбира се, лежко да гласне Хенрих към окончателно решение. Трябвало да го запознае само с показанията на Папке.

На Йохан се струваше, че той е открил в душата на Хенрих болезнена рана, която той се опитва да скрие под привидна разпуснатост и цинизъм. Но доколко тя е дълбока, тази рана, засега му беше трудно да определи. Историята с Голдблат още за нищо не говореше. Ландсдорф, например, помогнал на своя домашен лекар-евреин да емигрира в Англия, ни веднаж не е удял на разпит пленник, но при все то

ва Ландсдорф беше най-отявленият злодей, само че по-фин от своите съратници. Йохан Вайс добре знаеше това.

53.

В ЦЕНТРА високо ценяха информацията, постъпваща от Александър Белов. Но неговите откровения, подробен отчети не винаги предизвикваха одобрение.

На оперативните съвещания някои другари отбелязваха, че Белов бива невъздържан, склонен към импровизиране, допуска в работата опасни отклонения и, увличайки се в странични операции, несвързани с непосредственото му задание, често нарушава дисциплината на разузнавача. И тези, които говореха това, бяха правни.

Бариев, отговаряйки им, се съгласяваше, че Белов не винаги постъпва в работата толкова предпазливо и целеустремено, както би постъпил на негово място по-зрял и опитен разузнавач. И даже сам отбелязваше недостатъчно всеотдайна обмисленост на някои действия на своя ученик.

Съгласяваше се Бариев и с това, че Белов, привличайки за изпълнение на тези или онези задачи Зубов и неговата група, не е съумял истински да я ръководи. Работата на групата заслужава сериозна критика. Действията на Зубов не винаги са достатъчно обосновани и грамотни, а това поставя под удар не само Белов, но и самата група. Говорейки за това, Бариев не очаквано за всички се усмихна и

заяви решително:

— Но каквито и грешки да извършваше Саша Белов, неговата работа засега не толкова ме огорчаваше, колкото ме радваше. Обърнете внимание: в своите отчети той никога не се хвали, макар и да има с какво да се похвали, и всеки път сам най-напред се упреква. Пише: „Не достига издръжливост, оплетох се в поръчаната на Зубов операция за освобождаване на затворниците“.

И той обясни при какво душевно състояние се налага да действат на младия разузнавач.

Не всички се съгласиха с Бариев. Но, доколкото Бариев по-добре от другите познаваше характера на своя ученик, му поръчаха още при първа възможност да се свърже с него. Следваше обстойно да анализира действията на Белов в тила на врага. След това се предположеше да работи за него ново задание, изхождайки от условията, при които Йохан Вайс успешно се издигаше по служебната стълба на абвера. Бариев, познавайки Саша Белов, както никой друг, отдавна беше убеден, че в тила на врага като първа и основна опасност за неговия ученик ще се

окажат душевните мъки. Него ще го терзае мисълта, че той малко е направил за Родина, че не е използвал докрай представителите му се тук възможности, и тази натрапничава мисъл ще го гласне към необмислени, прибрзани крачки срещу опасността, която би следвало хладнокръвно да избягва...

На Йохан много се изкаше да участва в спасяването и осъдените на смърт немски военни-служачи. И не само защото това беше, както се изрази Зубов, „красива“, благодарна операция, а защото този подвиг на бойните от групата на Зубов трябваше на всеуслухание да заявява, в легловнишето на врага, за безсмъртието на интернационалната солидарност. Но зрелостта на разузнавача надделя...

Не изведнаж се примири Йохан с това трудно за него решение. Главна роля тук изиграха размишленията за Хенрих Шварцкопф. След дълги съмнения и колебания Йохан дойде в края на краищата до определен извод. Той видя в Хенрих обркан немед, с душа, ранена, но, възможно, не докрай осакатена от фашизма.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново, ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Извоз печат и до-и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 21-25; Счетоводство 63-79; канцелария и фотостудия 24-59; коректори и дежурни редактори 33-79.

Ф П П „Димитър Найденов“ — Велико Търново